

ЛІС МИКИТА

ЛІТНІ СИМЕСТРИ

Л.

Минають осені і весни,
Скриплять історії колеса,
Десь по сусідах — розум ходить...
А в нас?

Хлюпочиться героїка словесна
З нагоди,
До нагоди,
Без нагоди.

Й ніхто не зрадив нам,
що тупість — правом знесена,
І розум — вже давненько в моді.

Історії колеса не спиняються.
Хтось кається?
У нас ніхто не кається!
Доля спинилася на мить біля порога,
Питається:

Чому ви глупоту зробили богом?
Пішла,
Не обертається...

Зоя Когут

ПРИМИТИВ ЦЕ...

Нависла хмара над народом:
Бреде важким і певним ходом,
Іде вгору, Чвалає вниз,
Світ заслоня своєю тінню,
Думок змітає цвіт весінній,
Тупий,
Страшний
Примітивізм.

І стихло все, лиш чути кроки,
І відшуралися пророки,
Завмерла ніч,
І день завмер.
Кого ховаємо тепер?
Чом все мовчить і хто помер?

Мовчав весь світ,
Стояв в байдужій позі,
Й дивився,
Як народ —
Ховав свій розум...

Зоя Когут

НА НОВУ АКАДЕМІЮ

Гвалт, рятуйте нас від епідемій,
завелась пошесть академії!

Ще й печать духової анемії,
щоб давать відзначення і премії.

В них одна полеміка з полемік:
кому дати титул „академік“.

Виробили правила й рецепти —
но й посунули амбітники-адепти.

Мов ота ославлена алхеція,
„академіків“ плодить академія

і вручає вигадані грамоти
навіть тим, кому бракує грамоти,
роздає урочисто дипломи
тим, хто просто аж ячить з оскоми.

Графоману, щоб піднести йому статус,
дали титул „поет лавреатус“.

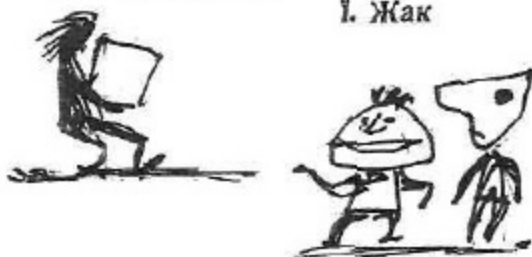
Скажіть, добрі людонька, де ми є,
що у нас такі академії?

Іриной Верес

Стихчуття Формалістові

Був поетом, справжнім поетом,
Та рішив пролізти
У знавці-формалісти.
Точно виучив строфіку,
Ритміку, всі ці секрети,
Та де ж ти надхнення, де ти?
Історія невесела:
Повисихали творчі джерела.
Себе знавцем вважає,
Другого — гномом,
Держить над душами
Комп'ютор з метрономом,
Та в тиші самоти,
Розізлившись на музу,
Проклинає невдалу
Свою анакрузу.

І. Жак

НА ОСЕЛІ "ВЕРХОВИНА"

— Що це маестро Барка так таскає?.. Гриби з лісу?
— Та ні, це рукопис його найновішого твору "Свідок".

Дорогий Цвіляте!

Не маючи можливості потиснути Твою лапку і побажати з нагоди Ювілею за так влучне схоплювання пороків нашого еміграційного життя — що відкладаю на вакаційну зустріч у Гантері, — висказую признання за Твій "майстерштік": "політичний примітив у лікаря" в березневім числі. Він повинен дістати мистецьку нагороду за влучне зображення наших безголових політиканів і присвячений тим учасникам Крайової Ради УККА, що так "славно" пописалися, голосуючи за ігнатівську резолюцію.

Твій приятель

Дорогий Друже!

Перед хвилиною я прийшов із пошти — будинок зараз через дорогу — де вкинув до скриньки кілька листів, між ними до Вас. А сівши на старий фотель побачив біля нього листа до Вас: значить, я заадресував до Вас коперту і запліп, не перевіривши, що всередині нічого нема. Доказ, що існує у світі склероза мізку, яка чіпляється також тих, які ніби ще цілком не здурили, але вже є на порозі...

До речі — я не мав часу написати коротко, тому написав аж занадто довго.

ВАЩ І. КЕДРИН

З ВАКАЦІЙНИХ ОБРАЗКІВ

Що з того, що гарний краєвид, коли оселя бандерівська!

Що з того, що чисте повітря, коли оселя мельниківська!

Злосливий Лисуню!

Що Ти мав на думці, коли в попередньому числі дав фотографію гуски, як делегатки Союзу Українок!..

Ображена Союзянка

Від Редакції:

Помішуючи Гуску, чи ми не могли мати на думці одну з тих героїчних гусей, що врятували Рим?

Правду кажучи, то може тепер і для нас, в нашій політичній суматосі, одинокий рятунок — здорова і мудра інтервенція українських жінок!..

ЛИС МИКИТА

Дорогий, хоч і не рідний Стрийку!

Ділюся з Тобою радісною вісткою, що наш далекий родич, Честерський Лис Микита, який пропав був перед кільканадцятьма роками, не загинув, але став астро- чи космонавтом і тепер сателітом кружляє над містом братньої любови та слідує, чи наша патріотична гроада тримається ще купи.

З радісним привітом.

Вірний Тобі нерідний небіж

ВІРШ ДЛЯ ЛИСА

Наші діди русини,
батьки українці,
а ми маєм кару, тіві,
ми вже канадійці.

Нам не треба України,
вона дуже бідна,
нам в Канаді добре жити,
вона не потрібна.

Як казала мені мама,
в краю тяжко жити,
треба брати шейло в руки,
водичку носити.

Тут їдаю коло тіві,
заспіваю голя,
а як хочу дуже пити,
то п'ю кока-коля.

Там у Краю тяжко жити,
як казали тато,
пирогі лишень ся їло
на велике свято.

Тут в Канаді добре жити,
не треба варити,
як захоч, ідеш до штору
пірогіс купити.

То що браття в Краю
з голоду вмирали,
не обходить нас, аби лиш
ми черева мали!

На то лиш одна є рада
і добра наука:
нам не треба тут нічого,
лиш доброго бука!

Написав Мирослав Снігурович
Вінніпег

Дорогий Лисе!

Пересилаю Тобі кілька автентичних відповідей учнів на годині релігії в українознавчій школі:

— Що є перший заповід?
— Не будеш мав Бога...
— Коли треба йти до церкву?

— Saturdays for Jews
and Sundays for Ukies.

— Що є Свята Трійця?
— Син за Духом коло Отця.
— Коли Бог уродився?
— Грудень 25, або 7 січня
BC — AD.

— Який найстарша церква?
— Святого Софійка.

І. К.

Високоповажаний Маестро!

... Можна сказати: якби "Лис Микита" був нездалий, то й читачів не було би.

Гратулюємо за Ваш труд і за добрий гумор через 30 літ!

З пошаною

П. і Р. Тимчук

З ЕПІГРАМ

У нас буває так:
Одні багатяться,
а других трафляє шляк...

КРИТИКОВІ:

Громами сипав тато чимало,
Що літератури
Пишуть в нас замало:
А я питання маю тут, чи тато —
Не пише часом —

сам забагато?..

М. М.

З КОМЕНТАРЕМ І БЕЗ

У травні цього року відбувся на Союзівці багаторічний З'їзд Бережанців з нагоди 175-річчя Бережанської гімназії... Який жаль, що під час З'їзду не відспівано бережанського гімну, що починається строфою:

"Бережани, Бережани,
не жаль ми за вами,
Тільки жаль ми за макітров, —
і за пирогами!"

З нагоди літературного вечора українського поета з Києва, Мойсея Фішбейна, що його влаштували спільно "Слово", редакція журналу "Сучасність" і Нью-Йоркська Група, в деяких визвольнофронтівських колах казали:

— Треба було аж трьох шабесгоїв, щоб зробити вечір одному жидкові!

І в протизвагу цій затії 2-ий Відділ ООЧСУ в Нью-Йорку влаштував у тому самому часі літвечір проф. д-ра Яра Славутича.

● Довідуємось, що наші дисиденти в Америці планують купити вже цього літа власну вакаційну оселю і вже мають готову назву для неї: "Дисидентівка", але ще не знайшли собі свого пана Кваса.

● З Пассейку пишуть нам, що члени ордену князя Святослава теж бажали взяти участь у визволенні тегеранських закладників, але вийшла технічна перешкода: був командир виправи, але не було війська.

● У Детройті говорять, що виданням двох регіональних збірників, "Підгаецька Земля" і "Мандрівка землями Підгаєччини", лідери Головного Комітету Підгаєчан заслужили собі на вакації до кінця життя.

● Про нового члена редколегії "Свободи", ред. Я. Гайваса, в Джерзі Ситі говорять: "Це правда, що йому вдалося втекти з львівської тюрми "Бригідки", але з "Свободи" так легко не втече, раз туди попався!

● Нас інформують, що в цьогорічному Фестивалі Молоді на оселі "Верховина" в Глен Спей візьме також активну участь 85-літній корифей українського танцю, Василь Авраменко...

● Кажуть, що д-р Іван Макаревич так потішав молодого недавновисвяченого священника: "Ти, хлопе, не журись: якщо не дістанеш парафії в Чикаго, то прийжджай до мого гантерського деканату."

● У Вашингтоні говорять, що призначення сенатора Едмунда Маскі державним секретарем, це найкращий з польських "джоків", що їх вдалося зробити президентові Джиммі Картерові.

● З нагоди похоронів комуністичного вождя, маршала Йосифа Броза-Тіто, в столиці Югославії, Београді, відбувся з'їзд останніх коронованих голів, які покищо тримаються на власних шнях.

Живемо в добі вульканів.

В західній Америці вибухнув великий вулкан св. Гаїна, засипав пошелем кілька стейтів, а хмара попелу кружляє над цілим світом, і невідомо, чи й коли присипле нас, як колись попів з Везувія! Пропало біля 100 людей, навіть один старушок з цілою "котячою родиною"! Сотні мільйонів доларів шкід, але вулкан ще даліше димить і погрожує новим вибухом...

На другому кінці Америки несподівано вибухнув "муринський вулкан" у Маямі. Назбиралося стільки кривд, а що мурини не мають такої "святої терпелвості", як українці, то ж вибухнули вулканом! Три дні палили, грабили крамниці, розбивали авта білих, не пожаліли навіть і білих, нічим невинних хлопців, що переїздили через муринську дільницю, побили на смерть, ще й переїздилися автами по їхніх тілах.. Сотні мільйонів шкід, але... хто їх буде платити? Білі платники податків!

Знов у Вермонті димить мало небезпечний вулкан — Солженіцин! Він вибухає час від часу, лихословить країну, що його захистила від "египетського гоненія", але не передбачується більшої небезпеки, бо він бореться за "православну матушку Расею", хоч сам з мішаною країнсько-російської родини.

Не бракує різного калібру вульканів і серед української еміграції в Америці.

Вже понад 25 років димлять прерізні регіональні вулкани. Деякі вже викичилися, але деякі ще димлять, як оба гучульські комітети.

Найбільшу активність проявляв Підгаецький вулкан, що димів понад 10 років у Дітроїті, аж врешт вибухнув блискучим "фаєрверком" під Зелени Свята!

Димів колись і патріархальний вулкан, особливо дві "сіамські сестриці", але вже минула тая "мода"...

Останньо почали диміти "дисидентські вулкани"!

Наші "вульканольоги" ще не устійли, які шкоди він може заподіяти?

Несподівано на нашій Союзівці вибухнув "старий вулкан" — сеніор-сеніорів, інж. Степан Куропась, що під час "Тижня Сеніорів" безперестанку пускав "джоків" за "джокан", що аж сеніори "вмирили зо сміху", як очевидці розказували! (На щастя — ніхто не помер!) З уваги на наші сумні часи — добре було б зібрати їх "саком-паком" і видати в календарі УНС!

Якщо ще хтось завважить якийсь вулкан, то нехай напише до "Лиса".

Вулканознавець

ПРАВЗАХИСНИЙ НАСТУП НА МАДРИД

Попереду Григоренко
Веде своє військо,
Військо дисидентське —
Хорошенько

КУЛЬТУРНІ ВАКАЦІЇ

Українське подружжя запланувало вакації на котрійсь з наших осель. Жінка пригадує чоловікові:

— А не забудь подати зміну адреси до редакції "Гвізди Полярної"!

Тільки мудрець може судити про міру власної глупоти, і тільки дурень — про міру власної геніальності.

Чи в таборі, на Соколі,
 Чи поза табором,
 Згадуєм Тебе, "Веселко",
 Незлим, добрим словом!

На пластовій чи сумівській оселі, в новацькому чи в юнацькому таборі, завжди і всюди приємно згадує дівчора Українську Цукорню "Веселка" в Нью Йорку, в котрій вона провела багато милих хвилин, знайшла рідну атмосферу та скріпила душу-тіло смачним харчуном, з якого славиться кухня "Веселки"!

Не забувайте ж і на вакаціях нашої адреси:
 "ВЕСЕЛКА", 144 Друга авеню, (в Пластовому домі!)

Щоб у Гантері, на пляжі,
 Хлопців чарувати,
 Треба конче в "Діядемі"
 Гарний стрій придбати.

На пляж чи на забаву, на вакації чи по вакаціях, у кожний час і в кожній порі року одягнетесь елегантно і з смаком в цій широкозній між своїми та чужинцями українській галантерійній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів

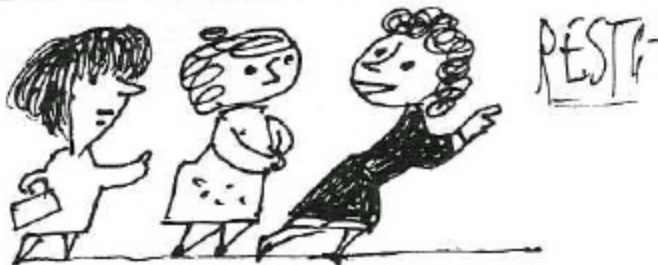
МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
 "DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

Ми Вам, гості вакаційні,
 Піддамо ідею:
 Як заглянете в Нью-Йорк —
 Скоцте в „Орхідею“!

По-дорозі на вакації чи з вакацій, завжди цікаво й повчально відвідати українське середмістя Нью-Йорку, в центрі котрого, зараз біля крамниці „ЕКО“, знаходиться той зрадний український артистичний ресторан, головна квартира студентської богеми

Пані МУШКИ ПІДГОРОДЕЦЬКОЇ
 ORCHIDEA RESTAURANT
 145, Second Ave., N.Y. City.

— Де будемо обідати?
 — Найкраще ходімо там, де ми ходили разом під час голодової демонстрації!..

Зблизька і здалека
 йде народ до „Ека“!
 Це в Нью-Йорку славний
 слад універсальний.

Новий власник крамниці „ЕКО“
 ТЕОДОР ВОЛЯНИК

сердечно вітає Всіх давніших і нових
 ВП. Покупців та бажає їм приємних вакацій!

ЕКО, 145 Second Ave., New York City.
 Tel.: AL 4-0888

ПО ПОХОРОНІ ТІТА

Брежнев: — Це я, твій давно загублений дядько. Тепер я прийшов заопікуватися тобою!

„ВІДСТУПНИК“

У домі Літературно-Мистецького Клубу саме щасливо і без жертв у людях закінчився один з п'ятидневних вечорів, ясно ілюстрований прозірками. Пані Уляна сходила сходами униз із другого поверху, втомлена й спрагнена свіжого повітря і либонь для того поступила по дорозі до клубу "Діброва", щоб згасити спрагу і скріпити сили склянкою "кока-коли".

У дверях так званого клубу привітав її, навіть доволі ввічливо, один з тутешніх вождів, який зрештою заслужено і з відповідною гідністю носив титул магістра.

— Добрий вечір, пані добродійко, — вклонився гості з другого поверху. — Смію спитати вас, чи ви далі є в контакті з тим письменником-гумористом, що недавно вийшов із лікарні і тепер всім про це в "Свободі" розповідає і якимсь не годен цієї тематики вичерпати.

— В телефонічному контакті — так! — сказала підкреслено пані Уляна. Але ж ви хотіли знати, що він, той гуморист, вже в короткому часі приїде з Філадельфії до Нью-Йорку — на вакації.

— Невелика це для нас потіха, — відповів, легкожавно махнувши рукою пан магістр. — Саме в цій справі єсть до вас від нас прохання, пані добродійко! Якби ви його десь тепер зустріли, пана Ірека, то прошу передати йому вчора схвалену управою нашого Дому ухвалу, що він, пан Ікер, більше не сміє переступити порога цієї установи!

— Ви думаете — цього бару?

— Нехай буде по-вашоум "бару", а для нас — це клуб!

— А за що ви накладаєте на пана Ікера таку велику кару?

З причин принципів, або принципіальних. Вам, письменниці, видніше, як буде правильніше.

А може мені зрадите чим то він провинився і в котрому місці зламав принципи?..

— Можу!

— Ну?

— Він — змінив метрику!

— Як то — "змінив метрику"?

— Перестав пити горілку!

От-от

ВОЛОДИМИРІІ

Дес тепер гакуратни припадає у календари світого Володимирія і пасувало би сказати ведлуг того пару слов.

Бо то Володимиріі для нашого народу дуже важні та й цала наша історія тримає си на Володимиріях.

Бо, адіт, уже за кнезе Руріга ніч нікто о Володимиріях не знав. Тоди, подобно, ек у нас тепер, була мода на Славці: Мирославці, Светославці, Мечиславці, Вєславці, Ярославці і тим неподобно.

Справедливі Володимиріи зачинают си у нас від Володимирія Великого. Екби не він, то ми по нинішній день ходили би нехрещені, як тоті жида, ци екїс мормони.

Володимиріі Великий хрестив тоди всех наліво і направо, а люди втікали у ліси, бо не кождий хців лізти у воду по сам пупец, ек то малоюют на образах. Бо тоди, бисте знали, наші Василіанти ще не вінайшли кропила, аби замість покроплювати людий зверха, казали людям лізти у воду. І то, ек хто був, ци у спідниці, ци у портуках, вібачейте.

Таке хрещене Рим потім скасував, але я казав би, аби тоті, жи розпинают си за традицілю, домагали си, аби нам то то назад привернули, бо не знати, ци теперішне хрещене вальорне. І ци не треба би нині всех наново перехрещувати... Позганети би всех, ци до озера в Мішігані, ци до річки у Гантері, ци до басенту на Союзівці — переполокати у воді по шию, то може тоди вийшов би з нас тот дідько, жи сидит у кождім і пхає до незгоди.

Шо си тичит Володимирія Великого, то по сегоднішній день йде суперечка межн вченими Ентешами з Иванту і Иванами з Ентешу, ци Володимир Великий вже тоди був православний, ци, ек кажут, Василіанти, вже тоди належав до тої Юнії.

ЧОМУ ПЕРЕХРЕЩУВАТИ?

— "Сіав мужик просо — жінка каже — МАК!" — Щось подібне і в нашій пресі. Американці кажуть "МАСКІ", а деякі наші "ридайтори" пишуть "МОСКІ"! Ніби чому? Не вже не чують добре на вуха? А люди добрі читають та й головами хитають...

З НАРОДНОГО ГУМОРУ

Іде селянин поїздом до міста на торг. Біля нього сидить Мошко. Мошко витягає оселедець і хоче їсти. Наш дядько питається:

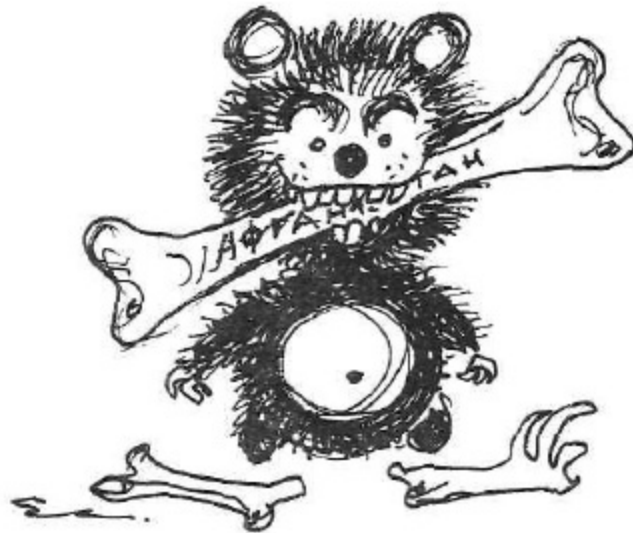
- Що коштує такий оселедець?
- Одного злотого! — відповідає Мошко.
- Чому такий дорогий?
- То такий оселедець, що як з'їсти, то людина стає зараз мудріша.

Селянин купив і з'їв. Коли виходять з поїзда, а біля станції продають оселедці по десять грошів.

- Мошчу! Дивися, тут оселедці по десять грошів!
- Ну? Видиш, ти вже є мудріший.

P. I.

● Після того, як Яр Славутич на своїому авторському вечорі розказав про свій драматичний побут у столиці Ірану Тегерані та й прочитав для ілюстрації вірш з іранського побуту, один з привяних слухачів зідхнув: яка шкода, що шанований автор не залишився довше в Ірані, може був би понав у "заложники" та й врятував нас від отого авторського читання віршів.

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ВЕДМЕДИК

Через то то ми всі, рахувати, справедливі православні юніяти. А ек хтос робит у Форда, то він є дубельтовий юніята.

Другий важний Володимиріі то був Мономах. Ек умирав, то наказував всем русинам, аби були у згоді, але ек наші взяли то то на ширшу дискусзію, то ше дужче посварили си і далі сварут аж по нинішній день.

Не знаю, ек ви, але я на то ту нашу сварку дивлю си трохи йнакше. Я гадаю, жи сварка і незгода грают в історії нашого народу велику ролю. Екби взев і викинув всю то ту сварку, то із історії у живици не богато би си й лишило.

Ліпше, най вже буде, ек є.

На останку, ек наше колесо історії зачело си обертати в енчий бік, то Володимиріі дес си поділи, ци си поховали, досит, жи ек не було.

Тоди пішла йнакша мода на Ивані і так було, аж до піршої світової війни.

Аж у сімнацетім році, ек вібухла Україна, то відразу з'євили си три Володимиріі. Віден Винниченко, другий Дорошенко, а третій Петлюра. Але тот був Семеон і через то то впала цала держава. І вернула си тепер стара мода на Славці...

Гриць Зозуля

Політики мають багато проблем для розв'язки, яких не було б, якби не було політиків.

Взяв для відваги і — помер.

Рука ногу мене.

— Старіюся. Вже недочуваю того, що сам до себе кажу!

Більша зброя від наклепу — це правда...

Жінка повірить у все, що ви їй скажете шепотом на вухо.

Довше перебування в товаристві оптиміста може зробити людину песимістом.

ПІДГОТОВКА ДО ОЛІМПІАДИ В СССР

**ДО НАШИХ МАМІВ І ТАТІВ
ДРУЖНЕЕ "ПОСЛАННЯ"
І ПРОХАННЯ!**

Хоч "Свята Мама" вже за нами, а "Свята Тата" ще перед нами, — але не може витримати, щоб не відізватися до них отими "Поученнями Мономаха".

Недавно в нас відбулася школа танків, що привала майже цілий рік. Як колишній курсант ще нашого незабутнього маєстра Василя Авраменка, я залюбки ходив на ці курси, щоб порівняти їх з тими курсами, де я ходив у Львові тому 50 літ!

І що я спостеріг?
На 30 дівчат, таких як "кров з молоком", було всього аж 6 хлопчиків, і то маленьких... Я не витерпів і почав переводити такий "опит" ("Геллуп полд") між батьками хлопців нашої округи.

І що вийшло?
Наші хлопці не користають із школи танків тому, що їхні мамці їх... переогодовують, немов "на заріз"! Вони важать від 30 до 50 фунтів забагато "живої ваги", і тому важко їм робити присяди чи йти "щупака" (повзунець).

Але чи наші мамці здають собі справу з того, що такий випашений синець часто помирає на серцеву недугу не доживши до 50 років, і залишає ще молоду вдову й діток...

А чи наші тати здають собі справу, що якби хотіли записати своїх спадкоємців до якоїсь нашої революційної організації, щоб вони здобули українську Державу, то їхніх випашених синків можуть не прийняти, бо не зможуть їм дібрати одностроїв, а може не бу-

University of Toronto President James Ham and Father Swan of St. Michael's College open Ukrainian Week with traditional kolbasa-cutting ceremony.

РЕДАКТОР-ЕМЕРИТ НА ВАКАЦІЯХ

— Що вони там, бідні, в „Свободі“, без мене роблять!

ПЕРША ЗАПОВІДЬ ДЛЯ ХВОРИХ "СЕРЦЕНОСЦІВ"

Поважай "пейсмейкера" свого, як себе самого.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

100 дол. — П. Яцик.

40 дол.: В пам'ять мого батька бл. п. Михайла Савчина, який високо цинив „Л.М.“ — Олександра Токій.

22 дол. — Др. С. Гринчишин.

20 дол. (кан.) Проф С. Музичка, А. Кравчук.

18 дол.— Др. Ю. В. Шпілька.

12 дол.: С. Волошин, В. Захарчук.

8 дол. — П. Гайда.

7 дол.: Др. Б. Т. Гнатюк, М. Н. Міпрінга, Р. Мороз, Др. Р. Осінчук, А. А. Подольак, Ю. Поліщук, Др. Т. Самотушка, Др. В. Палідвор, Р. Петренко.

4 дол.: Т. Загаєвич, І. Кукіль, О. Кушнір, Ю. Назародький, І. М. Новоженюк.

3 дол.— А. Назарук.

2 дол.: Б. Дейчаківський, Л. Дончук, Др. Х. Дурбак, М. Дявуш, М. Галадза, Ю. Кюль, Р. Кобилецький, П. Кравчук, М. Кривокульська, М. Крижанівський, Л. Л. Крушельницький, Др. І. Кувідич, Д. Курдіяка, М. Лебедь, С. Магнет, Др. М. Ріпецький, С. Ровдич, А. Р. Слеш, Я. А. Терлецький.

Дякуємо!

ти часу шити спеціальні однострої! І хто тоді буде воювати за Неньку-Україну? Зрештою, історія воєн доказує, що в перших боях гинуть усі найвищі та найгрубіші воєнки, бо їм важко "задекуватися", натомість переживають війну найменші ростом і найхудші. Як прийшли наші упівці до Німеччини, то були самі маленькі й худенькі, бо інші витинули в боях по дорозі.

Бував я у Канаді, а там зовсім "інша пара кальшів"! Там на курсах танків е забагато хлопців, а дівчат бракує. Чому? Бо переогодовані, і не можуть легко підскакувати. Такі випашені дівчата не зможуть стати до конкурсів краси, бо не зможуть здобути перших місць!

Отже — яку то кривду роблять наші мамці й тати, коли переогодовують свої "потіхи"!

І. КАВУН

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak